

stempler som et Individ, der er avlet — jeg skal ikke betegne det nærmere — under saadanne Forhold, at Moderen ikke kan sige, hvem det af flere Mandspersoner er, der i Virkeligheden er Fader til Barnet, er for stor en Tynge at lægge paa den i dette Forhold ganske uskyldige Part, nemlig Barnet. Man har ikke Ret dertil, jeg mener, at man, navnlig nu, da Moderen har faaet Ret til at holde sig til det offentlige med Hensyn til Alimentationsbidraget, bør, stik imod den Vej, man traadte i 1908, søge at tilvejebringe den Retstilstand, at intet Barn retlig har mere end een Fader: eet Barn, een Fader! Vi maa ikke opretholde en Retsorden, som kaster den Skam over et Barn, senere altsaa en Mand eller Kvinde, at det ikke kan siges, hvem der er den vedkommendes Fader, at det endog er retlig konstateret, at flere Mandspersoner har lige Mulighed for at være Faderen.

I det her foreliggende Lovforslag gaar man endnu videre i den nævnte Retning, idét det her bestemmes, at den Ret, som den, der sigtes for, at være Barnets Fader, nu har til under Sagen imod ham at inddrage andre, udvides saaledes, at naar han er blevet dømt til at betale Alimentationsbidrag, skal han have Ret til indtil et Aar efter Dommen at sigte andre Personer for lige saa godt som han selv at kunne være Fader til Barnet og saaledes faa genoptaget Sagen og faa de andre tilpligtet til ogsaa at betale Alimentationsbidrag. Denne Paragraf kan jeg paa ingen Maade finde mig i. Det er mit Ønske, at vi skal forlade den Vej, vi er slaaede ind paa ved § 14 i Loven af 1908, og gaa tilbage til en Retstilstand, som nu kan gennemføres i sin Renhed. Det var den ganske vist ikke tidligere, men nu kan man gennemføre i sin Renhed denne Retstilstand: eet Barn, een Fader. Derfor maa vi ikke gaa videre ad den uheldige Vej, som § 5 i det foreliggende Lovforslag anviser, og jeg kan derfor ikke gaa med til dette Lovforslag, med mindre § 5 udgaar. Herom er jeg villig til at stille Ændringsforslag, og det skulde være mig kært, om den højtærede Minister vilde tiltræde et saadant Ændringsforslag eller selv stille det. Naar § 5 udgaar, vil jeg deri se en Erkendelse af, at man vil tage under Overvejelse de Tanker, jeg her har fremsat, som har paatrængt sig mig under min Forhørsvirksomhed ved visse Lejligheder, og som jeg kan dokumentere ved Retsudskrifter. Det er imidlertid Retsudskrifter af en saadan Beskaffenhed, at de ikke

godt kan fremdrages offentlig, men jeg skulde med stor Glæde — eller rettere sagt, med stor Sorg paa Grund af den Sædelighedstilstand, hvorom de vidner — forelægge dem for et Udvalg.

Ivar Berendsen: De to Lovforslag, som vi har faaet Lov til at omtale under eet, var, som det ogsaa tidligere er sagt fra Talerstolen, bedre, som de var forelagte af den højtærede Minister i Landstinget, end de er i den Skikkelse, hvori de nu kommer til os fra Landstinget. Naar jeg ikke desto mindre vil tilraade dette Ting at tage dem, som de foreligger, og fremme dem hurtigt, kommer det af, at der i Lovforslaget er indført en Bestemmelse, som for København kan faa saa stor Betydning, at jeg mener, vi maa gribe til, nemlig denne, at visse Foreninger nu officielt bliver sat i Forbindelse med Børneforsorgen derved, at Alimentationsbidragene under visse Omstændigheder udbetales til disse Foreninger og gennem dem videre til Mødrene paa en saadan Maade, at man derved erhverver Sikkerhed for, at Bidragene virkelig kommer Børnene til gode. Som Næstformand for den Komité, der eksisterer her i Byen angaaende Børnedødelighedens Formindskelse, tog jeg Lejligheden i Agt ved Fremsettelsen af de to Lovforslag til straks at samle ledende Mænd og Kvinder fra de forskellige Foreninger, der har overtaget denne Forsorg, og der var mellem dem fuld Ænighed om, at man maatte forsøge nu at komme til det Samarbejde mellem disse Foreninger, som har været paakrævet i adskillige Aar, men som det har været vanskeligt at finde en Lejlighed til at skabe. Jeg tror, jeg tør sige, at dette Samarbejde nu vil komme i Gang, og det er i den Anledning, jeg vil føje til min Anbefaling af begge Lovforslagene nogle faa Ord til den højtærede Minister. Dersom dette Samarbejde mellem disse Foreninger kommer i Gang, saaledes som vi alle haaber, vil det med Aarene i alle Tilfælde sandsynligvis blive nødvendigt at oprette — jeg skal ikke bruge et saa højtideligt Udtryk som et Centralkontor, men at oprette visse Steder, hvor Henvendelser til Mødre og fra Mødre udgaar. Og dette vil komme til at koste ikke betydelige Summer, men dog Penge, som det ikke paa Forhaand kan siges, at disse Foreninger kan afse. Naar altsaa den Tid kommer, da dette Samarbejde er organiseret, vil jeg forberede den højtærede Justitsminister paa, og gerne have et Ord fra ham om, at man maa kunne henvende sig til ham i denne vigtige